

[Boligministeren.]

igennem det forlig, som er indgået mellem fem partier i folketinget, den har nu troen på, at den kan igangsætte mere produktion af disse ting til byggeriet, som der er mangel på. Det vil jeg også henholde mig til, for jeg er enig med hr. Bjarne Hastrup i, at dette nok vil blive resultatet.

Som konklusion vil jeg sige, at vi naturligvis, som jeg også har givet udtryk for, vil følge situationen og have overblik over den.

Til hr. Henning Philipsen har jeg ikke anden bemærkning end at sige, at med reglen om de 75 pct.s afstemning i den almenyttige sektor er det jo ikke et krav om, at folk skal møde frem, man har jo lov til at lave urafstemning, og det er vel noget lettere.

Så vil jeg spørge hr. Henning Philipsen, om han også var imod støtte til arbejdsmiljø, som der jo er i et af disse lovforslag.

Hr. Kaj Hansen var inde på, at de 370 mill. kr. var selektiv kreditpolitik. Hvis hr. Kaj Hansen mener det — og jeg synes, at det da minder om selektiv kreditpolitik — så forstår jeg egentlig ikke, hvorfor hr. Kaj Hansen er imod, for selektiv kreditpolitik er da en udmærket ting, som socialdemokratiet har bragt frem i folketinget og i den politiske debat den ene gang efter den anden.

Til hr. Arnfast vil jeg ganske klart sige vedrørende realkredit, at det er et forslag, som venstre har stillet, og som socialdemokratiet har tilsluttet sig med de ændringer, som der her er tale om, og så står det jo andre frit for, om de vil stemme for det eller ej. Hr. Arnfast bad mig endvidere gentage, hvad jeg havde sagt i udvalget om kommunerne. Jeg vil gerne gentage, at jeg roste kommunerne, fordi de havde påtaget sig administrationen af disse love, både loven om de 300 mill. kr. og de lovforslag, der nu ligger til behandling. Jeg er også meget glad for den fornemme og gnidningsløse måde, kommunerne har klaret denne sag på og klaret den uden at stille noget krav om at få økonomisk dækning eller erstatning for det arbejde, kommunerne har påtaget sig. Det vil jeg godt gentage her.

Hr. Wilhjelm startede med at nævne de 40.000 boliger og hævdede, at der ikke her var noget incitament til, at man kom op på

denne størrelse, som var målsætningen i boligforliget. Jeg mener, at mange andre ting, bl.a. momsnedsettelsen, vil være et incitament til, at man kommer op på disse tal. Jeg kan til hr. Wilhjelm sige, at spørgsmålet om de 8.000 almenyttige boliger forhandles mellem boligforligspartierne i disse dage og har været forhandlet et godt stykke tid, om vi kan klare de problemer, der ligger heri.

Så vil jeg også sige til hr. Wilhjelm, der, jeg tror for 20. gang, kom med sin påstand om, at dette ikke giver den beskæftigelse og det incitament på arbejdsmarkedet, som alle andre påstår, at det bliver ikke rigtigere af, at man gentager det gang på gang. Det er jo stort set kun hr. Wilhjelm sammen med fremskridtspartiets fru Kirsten Jacobsen, der er enige om nogle af disse vurderinger, og det bliver de ikke rigtigere af.

Hr. Wilhjelm bemærkede om arbejdsmiljøforslaget, at det var jo et direkte tilskud, og at han ikke ville være med til at give tilskud dér, hvor loven forpligtede virksomhederne til at udføre den slags arbejder. Det skulle altså være sådan, at vi ikke hjalp, hvis det var muligt, de steder, hvor en virksomhed har et ønske, som den ikke kan klare, og den pågældende virksomhed derfor må lukke. Jeg tænker her på de aktuelle sager hos en del af vore støberier. Vi mener, at det også giver beskæftigelse til de mennesker, som ellers var blevet jaget ud i arbejdsløshed.

Ingomar Petersen (RV):

Jeg vil lige gøre ministeren opmærksom på, at i min beregning af den beskæftigelsesmæssige virkning har jeg også taget hensyn til, at loven om de 300 mill. kr. er ved at være udløbet. De oplysninger, jeg gav vedrørende lovforslag nr. 250, 251 og 252, er udelukkende oplysninger, som ministeren selv har givet i udvalgsarbejdet: alt i alt de 18.000 inden for denne sektor. Disse 18.000 sammenlignede jeg med de yderligere beskæftigelsesforslag, der var.

Så vil jeg godt lige spørge ministeren, om man ikke i ministeriet arbejder med en styringsmekanisme, som man kan sætte ind, arbejder med muligheder for ikke at sætte disse beskæftigelsesforanstaltninger i gang i områder i dette land, hvor der faktisk er fuld beskæftigelse. Jeg vil godt høre, om